

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש	כניסה:
19:17	19:19	19:16	19:19	19:17
20:07	20:07	20:07	20:09	20:07
20:59	21:02	20:58	21:01	20:59

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:59

פרשת עקב

עלון מס': 378

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

עולם הנשמות

נשמות חֲדָשׁוֹת בְּדוֹר שְׁלֵנוּ רַק בְּעֶרֶב שַׁבָּת... לפעמים רואים אנו בני זוג המסתדרים כמו זוג יונים - התחתנו בגיל צעיר, חיים בעשר אשר ושמחה עד יומם האחרון... אין הם מכירים את המשגשג של 'שלוש בית' פפי שהעולם תופס. זה נקרא: 'שרש נשמה אחת. נשמה חֲדָשָׁה' - כך אומר רבנו הארי"ל.

כְּשֶׁהֲקֵב"ה בורא נשמה, הוא בורא אותה זכר ונקבה. כל נשמה בשרש שלה היא זכר ונקבה. כְּשֶׁהֲקֵב"ה מוריד לעולם נשמה אחת הכלולה מחלק הזכר ומחלק הנקבה יחד, והם נעשים לזוג, אין להם נסיונות של 'שלוש בית'. ככל שהדורות עברו ועברו, פחות נשמות חֲדָשׁוֹת יורדות לעולם, ורוב הנשמות הן מגלגלות.

פְּעָמִים הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה יֵרְדוּ בַּגִּלְגּוֹל הָרִאשׁוֹן שְׁלֵהֶם: הָאִשָּׁה הֵיחָד אִשָּׁה צְדִיקָה וִירַאת שְׁמַיִם וְכָל מַעֲשֵׂיהָ עַל פִּי רִצּוֹן ה', אֲבָל הָאִישׁ... הַלֵּךְ בְּשִׁירֵיחוֹ לְבוֹ, וְלֹא עָשָׂה אֶת רִצּוֹן ה' בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת.

וְהִנֵּה... הוּא מְגִיעַ לְעוֹלָם הָאֵמֶת. אוֹמֵר לוֹ הַקֵּב"ה: "לֹא עָשִׂיתָ רִצּוֹנִי! יֵשׁ לְךָ בְּחִירָה אוֹ לֵלֶכֶת לְמָקוֹם לֹא טוֹב, אוֹ לְחַזֵּר כְּדֵי לְנַסּוֹת לְתַקּוֹן". וְהָאִדָּם אוֹמֵר: "אֲנִי אֲחַזֵּר וְאֶנְסָה לְתַקּוֹן".

אֲבָל אִשְׁתּוֹ אֵינָה יוֹרֵדֶת אִתּוֹ... הִיא בְּסִדֵּר גָּמוֹר. עוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקֵּב"ה חֶסֶד וּמוֹרֵד אִתּוֹ נִשְׁמָה קְרוֹבָה אֵלָיו, נִשְׁמָה הַדּוּמָה בְּשִׁרְשֵׁים לְנִשְׁמָה שְׁלֹ, אֲבָל עֲלֵשׁוֹ הַשְּׁלוֹב בֵּינֵיהֶם הוּא קִשָּׁה יוֹתֵר... וְכָל זֶה עוֹשֶׂה הַקֵּב"ה כְּדֵי שֶׁהוּא יַעֲבֹד קִשָּׁה יוֹתֵר, וְעַל יְדֵי כֵן יִגִּיעַ אֶל הַשְּׁלֵחָה וְאֵל הַשְּׁלֵמוֹת. אֲבָל, הַשֶּׁכֶר בְּהִתְאָם...

כְּשֶׁאִדָּם מִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה שְׁקִשָּׁה לְהִסְתַּדֵּר אִתָּהּ, וּבְכָל זֹאת הוּא מֵתְאַמֵּץ שִׁיחִיהָ שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, בְּוַדָּאֵי הַקֵּב"ה יִכְפִּיל לוֹ שְׁכָרוֹ עַל כֵּן, שֶׁכֶּבֶר אִמְרוּ חַז"ל (אבות, פֶּרֶק ה' מִשְׁנָה כג): "לְפֹסֵם צִעֲרָא אֲגָרָא" - לְפִי הַצֵּעֵר כֵּן גָּדַל הַשֶּׁכֶר. לְכֵן, כְּשֶׁאִדָּם מִתְחַתֵּן וְנִשְׂאָ אִשָּׁה, הוּא בְּעֵצֶם לֹקֵחַ אֶת הַחֵלֶק הַשֵּׁנִי שֶׁל הַנִּשְׁמָה שְׁלֹ וּמִנְסָה לְאַחַד אוֹתָהּ כְּדֵי לְהִגִּיעַ לְתַקּוֹן הַמְשֻׁלָּם שֶׁל נִשְׁמָתוֹ. "עֵקֶר הָעֵבֹדָה שְׁלֵנוּ עַלֵי אֲדָמוֹת - לְדַעַת לְהִסְתַּדֵּר עִם הַצֵּד הַשֵּׁנִי".

הַיְדִיעָה הַחֲשׂוּבָה בְּיוֹתֵר שְׁצָרִיכִים בְּנֵי הַזּוּג לְזָכֵר כָּל חַיִּיהֶם, הִיא מְהֵרָה שְׁמִלְמֵדֶת אוֹתָנוּ הַגְּמֵרָא בְּסוּטָה (ב.): "אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: אֲרַבְעִים יוֹם קִדְּם יִצִּירֶת הַזֶּלֶד בַּת קוֹל יוֹצֵאת אוֹמֶרֶת - בַּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי" - עוֹד לְפָנֵי שְׂאָדָם יוֹצֵאת לְאוֹר הָעוֹלָם, בּוֹרָא עוֹלָם כְּכֹר הַחֵלִיט עִם מִי אִתָּהּ עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן...

וּמוֹסִיפִים רְבוּתֵינוּ הַמְקַבְּלִים וְכוֹתְבִים, שְׁקָדָם שְׂאָדָם בָּא לְעוֹלָם הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ הָרָאָה לוֹ אֵת הָאִשָּׁה שֶׁהוּא יִנְשָׂא לָהּ בְּעֵתִיד, וְשׂוֹאֵל אוֹתוֹ הָאִם הִיא טוֹבָה וְיִפָּה בְּעֵינָיו? וְהָאִדָּם עֲנָה: ' הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם בְּשִׁבְלִי...! (ע' בַּגְמ' חֲלִין ס. וְלִרְבֵנוּ בְּחַיֵי עַה"ת דְּבָרִים כב, ח. וּבִסְפָר חֶסֶד לְאַבְרָהָם מְעַנֵּן רַבִּיעִי נִהַר יֵא, דף כט ע"א).

עַד שְׂבָאנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה פְּעָמִים רְבוּת אֵינָנו מוֹצֵאִים בְּכֵן אוֹ בְּכַת הַזּוּג שְׁלֵנוּ אוֹתוֹ יָפִי - פְּנִימִי וְחִיצוֹנִי - שְׂרָאֵינוּ קִדְּם לְכֵן בְּעוֹלָם הָאֵמֶת... לְפִי שְׁקָדָם שֶׁהִגְעֵנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה הִיָּה לָנוּ הַכֵּל בְּרוּר, בְּלִי שְׂאֵלוֹת וְיִצֵר הָרַע - 'עוֹלָם הָאֵמֶת', וְלָכֵן עֵינָנו וְאִמְרָנוּ: "הִיָּפָה בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם בְּשִׁבְלִי", אֲבָל לְאַחַר שְׂבָאנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה - בָּא אִתָּנוּ יִצֵר הָרַע...

בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים לְהִסְתַּפֵּל בַּחוּץ, לְעֵשׂוֹת הַשְּׂוֹאוֹת בֵּין בְּנֵי זוּג אַחֲרִים אֲלֵינוּ. וְאִם בְּעַל מְרוּיָח רַק 5.000 ש"ח לְחֹדֶשׁ, וְאִשְׁתּוֹ שׁוֹמֵעַת אֶת חֲבֵרָתָהּ מְסַפֶּרֶת שְׁבַעֲלָה מְרוּיָח 10.000 ש"ח בְּחֹדֶשׁ, מִיָּד הִיא מְרַגֶּשֶׁת אֶתְּכֶם מִבְּעֵלָה... וְכֵן גַּם גְּבַר שְׁחֵלִילָה אֵינוֹ שׁוֹמֵר עַל קִדְּשַׁת עֵינָיו וּמִסְתַּפֵּל עַל נָשִׁים אַחֲרוֹת, בְּכֵן הוּא מְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ בְּיָפִי שׁוֹנָה, וְלְעוֹלָם הוּא לֹא יוֹכֵל לְהִנּוֹת מִיָּפִיהָ שֶׁל אִשְׁתּוֹ, שְׁפָל הַיָּמִן הוּא יַעֲשֶׂה הַשְּׂוֹאוֹת... וְלָכֵן צָוָה עֲלֵינוּ ה' יִתְבַּרַךְ (שְׁמוֹת כ, יד): "לֹא תַחְמוֹד אִשְׁתּוֹ רֵעֶךָ" - אֵל תַּסְתַּפֵּל עַל מְהֵ שֵׁשׁ לְאַחֲרִים, כִּי אִם תַּעֲשֶׂה כֵן לְעוֹלָם לֹא תוֹכֵל לְהִנּוֹת מִמָּה שְׁחַנּוּ אוֹתְךָ הָאֱלוֹקִים.

תַּקּוֹן מְשֻׁלָּם יֵשׁ זוּגִים שֶׁהֵם בְּרַכָּה גְדוֹלָה מְאֹד... בְּדוֹר שְׁלֵנוּ אֵין הַרְבֵּה כְּאֵלֶּה, וְכֵן כּוֹתֵב רַבְּנוּ חַיִּים וִיטָאָל בְּסִפְרֵ פְרִי עֵץ חַיִּים (שְׁעַר סוֹ פֶּרֶק יא. וְהוּבָא בְּכַף חַיִּים סִי רַמ אוֹת י) בְּשֵׁם רַבְּנוּ הָאֲרִי"ל ז"ל: "אֵין

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת ההיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

שמירת הלשון

המוסעדה

יש לכם שמחה במשפחה?
ברית, חתונה, בר מצוה.

יחבת המטבח לרעים סעודת ערים באושר רבים לאנשים שאין להם
במרחב של 400 ש"ח התחברות ב'סטודיו'
תור פתוחים לנאכל לטעול סמנא עומרים אים להחלוצים

להשתתפות חינני: 03-8000770

יגאל אגרום | ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה | נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: ביקשתי מחבר הלוואה ואמרת לי למלווה שאני אחזיר לו בנוסף גם את הריבית שהיה מקבל אם היה משאיר את הכסף בבנק, האם יש בזה בעיה של ריבית למרות ששנינו מסכימים לזה וגם אין זה סכום גדול של ריבית?
תשובה: אסור להלוות בריבית, אפילו אם זה ריבית של שקל אחד ואפילו אם שניהם מסכימים, כמבואר בגמרא בסוף פרק איזהו נשך, ולבנק שנותן ריבית יש היתר עסקא, אבל לך ולחבר שלך אין היתר עסקא, ולכן זה איסור מהתורה. ואם תעשו היתר עסקא ע"י תלמיד חכם, מותר.

שאלה: כבוד הרב, מה הדין להתפלל בחוף הים עם בגד ים כי לא תמיד יש לי כח להתלבש, ויש לציין שבדרך כלל אני מתפלל עם מכנסיים וחולצה ארוכים, וכאן רציתי לדעת אם אפשר להקל להתפלל עם הבגד ים?

תשובה: לכאורה היה מקום להקל, כתב מרן שצריך להתפלל כדרך שעומד לפני אדם גדול, ובים - גם לפני אנשים גדולים עומדים עם בגד ים. מכל מקום, נראה שלעניין הלכה מרן התכוון איך שרגילים לעמוד בדרך כלל לפני אנשים גדולים, ולכן, לכתחילה צריך להתלבש.

שאלה: קניתי טוסטר והטבלתי אותו למרות שכתוב על המכשיר שאין להטבילו במים, ואחר כמה חודשים הוא יתקלקל האם מותר לי ללכת לחנות לבקש החליפו מפני שיש עליו אחריות?

תשובה: שמעתי פעם מפי מומחים שאם מטבילים כלי - ייתכן שאחר כמה חודשים קורה לו נזק מחמת הטבילה (קורוזיה) ולכן היות וכתנאי האחריות היה שלא להטביל את הכלי, ברגע שטבלת סרה האחריות ואין להחליף את המכשיר.

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד אוריה החיתי ובת שבע

הנביא מציין שכלחם דוד עם גוליית לא היתה חרב בידו של דוד המלך, ובזה השתווה ניצחוננו הראשון, לניצחוננו הראשון של שאול כשיצא להילחם בפלישתים ללא חרב, ורק לאחר מכן הובאה לו חרב בדרך נס (שמואל א יג, כב), אם כן כיצד כרת דוד את ראשו של גוליית?
 מבאר החיד"א ב'חומת אנך' (שמואל א יז, נא) בשם ה'כלי יקר', שאוריה היה נושא כליו של גוליית כפי המתואר בפסוק (שמואל א יז, ז) 'וְנִשָּׂא הַצֶּנֶה הַלֶּךְ לְפָנָיו', והוא זה שעזר לדוד להרוג את גוליית.

ה'אלשיך' (שמואל ב יב, א) הביא את דברי המדרש במלואם, למרות שמציין שלא ראהו כתוב, וזה תוכן דבריו, לאחר שנפל גוליית על פניו, רצה דוד המלך לכרות את ראשו, אך גוליית היה עטוי שריון ברזל שהגן עליו מכף רגל ועד ראש, דוד המלך ידע שישנו רוכסן לפתיחת השריון אך לא ראה אותו ולכן הסיק שגוליית הסווה את פתיחת השריון באופן מתוחכם, כדי שלא יוכלו להפשיט אותו, אם יפגע בדרך כלל שיהיה, אי השלמת המשימה גרמה צער לדוד, כשלתפע ניגש אליו נושא כליו של גוליית, אדם

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

"אוכיחך ואערכה לעיניך"

המדרש לומד זאת מן הכתוב אשר בתהילים (שם): "אוכיחך ואערכה לעיניך", כלומר, התוכחה תהא נערכת לפני האדם מתוך עיניו שלו, יוכיחו לו בשמיים, כי על פי ראייתו ועל פי נקודת מבטו, בהן השתמש בעיניו העולם, היה עליו לפעול בדרך אחרת בעבודת ה'.

בספר לב אליהו מבאר בדרך זאת גם את המשך המדרש 'אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה' מהו דין ומהו תוכחה? אלא דין הוא על המעשים עצמם, ותוכחה היא על הסתירות שיש במעשיו ודיבורו של האדם.

מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל כמה פעמים דרש יסוד זה, והוסיף ומכאן תוכחה מגולה, שהרי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם האדם, לדרוש ממנו מעלות רמות ונישאות שאין ביכלתו להגיע אליהם, אלא לפי כוחותיו שלו, וממעשיו שלו יוכיחו וידונו אותו.

הנה שעה שבא לפני עני ברחוב, ומבקש ממנו צדקה, הוא מתחמק בכל מיני תואנות שונות ומשונות, ולעומת זאת, לאחר כמה דקות, כשהוא פוגש את חברו שזה מכבר שלא ראהו, הוא מכבד אותו בכל מיני עניינים על חשבונו, ולא חס על ממונו כלל. ומה יענה ליום פקודה כשישאלו אותו מדוע לא נתן צדקה לעני, והוא עצמו לאחר כמה דקות הוציא ממון מכיסו כדי לכבד את חברו.

ועוד הוסיף ונתן דוגמא, הרבה פעמים אנו רואים בני אדם שמוציאים הון תועפות על שמחת בר המצוה של בניהם, מזמינים אולם יקר ומנות יקרות, ותזמורת מפוארת, וצלם מפורסם, ואינם חוסכים בהוצאות כלל, העיקר שיהיה הכל בתכלית השלמות והיופי, ואילו כשבאים לקנות זוג תפילין לנער בר המצוה, מבקשים מהסוחר שיתן להם את התפילין הכי פשוטות שיש לו, ובלבד שיהיו כשרות... והרי כמה הלכות נאמרו בכתובת ועשיית התפילין, שאם לא דקדק בהם הסופר התפילין פסולות בהחלט, ומהם טעויות שאינן נראות ואינן נכרות לעין, כגון אם שכח הסופר לקדש את שם ה' בכתבתו, שהתפילין פסולות בהחלט, ומניין לו לידע אם קידש הסופר את שם ה', אם לא שבייר על אותו סופר שהוא ירא שמים בתכלית ובקי בהלכות אלו ובפרטיהם, והוא אינו עושה כן, אלא סומך על החזקה של "כל ישראל כשרים", מה שאין הוא עושה כן לגבי הזמנת האולם והתזמורת והצלם וכו' וכו', אלא בוחן ומדקדק בהם בעצמו שאכן יהיו בתכלית השלמות, ואינו סומך על אדם אחר בענין זה,

שיבא לפני בית דין מעלה, ויודע לו כי התפילין שקנה לבנו היו פסולות, ונמצא שהוא עצמו הכשיל את בנו בביטול מצות עשה של הנחת תפילין, וברכות לבטלה, והוא יטעו לטובתו בסמך על הסוחר שאמר לו שהתפילין האלו הם כשרות, מיד יראה לו כיצד טרח לבדוק ולברר על האולם ועל התזמורת ועל הצלם שיהיו על צד היותר טוב, ולא סמך בזה על אף אחד אחר, ואילו על התפילין לא דאג כלל, אדרבה חיפש את התפילין היותר זולות והיותר פשוטות, כדי שלא יצטרך להוציא עליהם ממון רב.

אתם מחפשים כבר הרבה זמן רב שימסור שיעור בין מנחה לערבית?

אתם כבר הרבה זמן רוצים לארגן שיעור אצלכם בבית אבל צריכים רב שימסור שיעור טוב?

פתחתם מדרשה וצריך אברכים שתבינים בקיוב?

הרב יגאל כהן זצוק"ל המורה המפורסם

הכשרים עבורכם צוות נגן של אברכים המלווים הנגנים, שנושט ישמרו לבוא ולהשפיע ולהפיץ את אור השם והתורה הקדושה, בדרוש הנעימה והמוחזקת של הרב יגאל כהן

לפרטים והזמנות

055-6727448

ניתן להשיג את כל ספרי הרב אליהו עמר באתר "אופקים בוקס"

לאשת החיל

יודעת שלא יודעת...

תקופה ארוכה שלא כתבתי דברים חדשים.. רציני, אבל לא היה לי מה.. או זמן.. או יישוב הדעת. הסיבה פחות חשובה, תמיד נמצא תירוצים. התוצאה יותר משמעותית, פשוט לא כתבתי. וזה בסדר. יש לנו תקופות ש'מורידים פרופיל' בנושא מסוים או בכמה, ועושים קצת פחות מהרגיל.. גם שם צריך לדעת לשחרר, ולחבק את עצמנו. זה נחוץ בשביל העלייה המתקרבת, ולפעמים זה נחוץ בשביל בריאות הגוף או הנפש. כל אחת במקומה, יכולה להזדהות ולהכיר את התקופות שבהן היא לא בדיוק היא, קצת פחות במיטבה. קצת פחות מתקתקת עניינים כרגיל.. וזה בסדר, זה טוב וחיוני, וגם שם צריך לאהוב את עצמך ולשמוח בכל דבר קטן. אין שום מקום להאשמות עצמיות או לרחמים עצמיים. הכול טוב.

בכל אופן, מתי חזרתי לכתוב? ברגע שהבנתי שזה לא אני כותבת. הרי תמיד רציני לכתוב, אבל לא הסתדר.. וברגע שהרמתי עיניים לשמיים וביקשתי מהשם יכתוב דרכי.. ברגע שהבנתי שזה לא באמת אני שכותבת, אבל באמת לא מהפה לחוץ. כי מי שם פה לאדם? ומי שם מחשבות? ואיזה קטנים אנחנו, האם יש משהו שאנחנו שולטים עליו בעולם הזה? (חוץ מהרצון). כשאנחנו מגיעות במחשבה הפנימית והכנה למקום הזה – הכול נפתח, הכול מסתדר. אנחנו כביכול מפנות מקום לקב"ה להיכנס.

האם מישירי מחליטה מתי תכיר את החתן שלה? האם אנחנו מבינות מה טוב עבורנו? ומתי הכי טוב "לתכנן" הריון? והאם יהיה לנו את הכוחות לכך? כשאנחנו מבינות באמת, בהרגשה פנימית וחזקה, עד כמה אני לא מבינה כלום, ולא מחליטה כלום – אז הקב"ה נכנס ועושה הכול באמת. כפי שהוא יודע הכי טוב. בלי העזרה שלנו..

כשאנחנו חושבות שהעולם מתנהל על פי מה שאנחנו יודעות וצריכות ורוצות, ומנסות לישנות את הכול כפי מה שאני רוצה – זה מפריע כביכול להשגחה הפרטית להתנהל. זה כמו שאגיד לקב"ה "בזה אני מבינה, תעזור לי בשאר..". הרב הגאון יגאל כהן שיזכה לחיים טובים וארוכים, נתן דוגמא על אדם שאמר לו "שהקב"ה ידאג לי לבריאות, כסף אני יודע לעשות לבד" – זה לא הגיוני נכון? כי מי מחליט שינקו מהחנות שלך? ומי מחליט שיהיה ברכה בכסף הוא יספיק למה שצריך? מי מחליט אם יקרוס המשק לגמרי? או שיהיה לך תיקון באוטו ששווה את כל מה שהרווחת החודש? אין לאף אחד ספק בכך שאנחנו לא מחליטות כלום. ולא מנהלות את העולם. הבעיה שלנו זה במחשבה ובהשתדלות שבאה אחריה.. לפעמים אנחנו בטוחות שאנחנו יודעות מה נכון לי או למישהו מהסביבה שלי – ורוצות להפוך את העולם' בכדי שזה יקרה.

וזה יכול להיות בפרטים הכי קטנים, במורה שבחרו לילד בבית הספר, או בגן ששיבצו את הקטן, בחתן שאני בטוחה שאני יודעת מה טוב בשבילי, או בהתעקשות על צבע מסוים ברהיט.. בכל דבר, ובכל מקום הקב"ה נמצא. הוא שם. הוא יודע מה הכי טוב עבורנו. כדאי לך לתת לו לנהל אותך.. לבוא מלמטה, מענווה אמיתית, מפשטות, שאנחנו לא מבינות כלום. לא יודעת מה טוב בשבילי.. אתה תעשה, אתה תנהל.. אתה יודע הכי טוב. פשוט תעשה.. ואנחנו נשען עליך כמו תינוק בידי אימו, שממש לא משנה לו לאן היא לוקחת אותו, העיקר שהוא בידיים שלה. אנחנו בידיים של הקב"ה, מה זה משנה לאן הוא לוקח אותנו.. נכון, לפעמים כואב, מותר לכאוב, מותר לבכות.. אבל לבטוח בו. כמו אמא שלוקחת את התינוק לטיפת חלב ועושים לו חיסון.. הוא בוכה.. אבל אחרי שניה נרגע, כי הוא מרגיש את הידיים של אמא, היא לא תעשה לו רע. הוא בטוח בזה. הוא לא דואג לשנייה.

נלמד ממנו. זה כל כך מחזק, אבא שלך לא עוזב אותך לרגע, אף לא לשנייה כל מה שהוא עושה מדוקדק והכי טוב עבורך.. אין טעויות אצלו. אנחנו רק צריכות להתחזק באמונה הזו, והכל יסתדר..

לרכישת הספר 'תוכו רצוף אהבה' מאת מחברת הטור: 0548491930

פנינים מהפרשה

מי שיחפור בור יקבל...

מעשה בעיר הקודש והמקדש ישנו יהודי בא בימים. אשר סיפר מעשה נורא אשר בדידה הוי עובדא באותם ימים קודם עלה הכורת על אדמת אירופה. כשהיה סמוך להיכנסו לעול תורה ומצוות. הגיע הגה"ק רבי מאיר שפירא מלובלין זי"ע לבית תלמודם לבחנם על הלימודים. והמנהג היה שלאחר שרב בישראל בוחן את צעירי הצאן היה מעניק איהו מתנה לכל התלמידים.

אך הגר"מ שפירא לא הביא אז מתנות, אי לכך משטיים לבחנם אמר להם, אעניק לכם כמתנה עצה וסגולה נפלאה שעל ידו תזכו לחיות את כל ימי חייכם בהשקט ושלווה, והאריך לבאר בפניהם בענין ברכת המזון בכוונה, ואכן בחור זה קיבל על עצמו להקפיד על ברכת המזון בכוונה כראוי עד כדי מסירות נפש.

כעבור כמה שנים, והנה הגיעו הרשעים הארורים, כבשו את אדמת אירופה, והוליכו את היהודים אל עבר המחנות, וביניהם את הבחור הנ"ל, ודרכם היתה להפריד את הגיבורים ובעלי הכח לשלחם לעבודה, ואילו את הנשים והילדים והחלשים שלחו לעלות על מוקד על קידוש שמו יתברך.

היהודי בעל העובדא היה אז בחור צעיר לימים, ובעמדו בתור עשה עצמו כגבוה יותר בעמדו על קצה אצבעותיו. וריחש בשפתיו כל העת. אבי שבשמים קיימתי את דברי הב"ח ובירכתני בכוונה מרובה, קיים אף אתה את ההבטחה האמורה שלא ישלוח בי לא שצף לא קצף ולא חרון אף.

ואכן בהגיע תורו הראוהו הרשע באצבעו לפנות לצד ימין למקום אשר לעת עתה אין נשלחים למיתה כי אם לעבודה. לאחר מכן העמידום שוב בתור לפני אחד מהרשעים בכדי לבחון כל אחד לאיזה מלאכה הוא מתאים, והוא שעדיין צעיר לימים היה עמד נרעד ונפחד בידעו שאינו מתאים לשום עבודה המפרכת את הגוף. וכך שוב בכה לפני צורו וקונו שבזכות שהקפיד על ברכת המזון בכוונה ייזכר לו את ההבטחה הכתובה בחינוך שיהיו מזונותיו לו בכבוד כל ימיו. בתוך כך פנה אליו יהודי שעמד בסמוך אליו ואמר לו. אמור נא שהינך בקי במלאכת הבישול והאפיה ורצונך להיות מעושי המלאכה במטבח המחנה. ואני כמו כן אגיד ששם רצוני לעבוד וכך אתה אני לעזורך, וכך הווה. שניהם נתקבלו לעבודת המטבח. וכך היה לבחור היהודי מאכל ומשקה די מחסורו וסיפוקו בהרחבה בהיותו בבית המבשלים.

באחד הימים נכנס אחד מקציני הרשעים אל המטבח וכראותו את הבחור היהודי עובד במטבח. ולכן אל חסר לו דבר חיה לו הדבר. פנה אליו ברשעותו ובידו פטיש קטן. ואמר לו הנה באם תוך שלוש שעות תצליח לחפור בור עמוק אזי תוכל להמשיך לעבוד בעבודתך זאת. אך באם לאו, תישלח לעבוד עבודת פרך עם שאר היהודים.

הבחור יצא החוצה, בידעו בבירור שאפילו אם יעבוד כמה ימים ברציפות בעמל ויזע רב לא יצליח לחפור את הבור, כיון שאין בידו כי אם פטיש קטן שאין בכוחו לפרוץ סלע. ולכן פנה שוב אל בוראו בתחינה. באמרו אבא כך כתוב בתורה שמזונותי צריכים להיות לי מצויים בריוח גדול.

תוך כדי תפילתו עבר שם כלי רכב עם חיילים רשעים שהחלו לזרוק על ראשו תפוחים ושאר ירקות בכדי לענותו. וכך משנסעו משם נשאר לידו ערימה גדולה של פירות וירקות. לא עבר זמן מועט ועבר שם רכב אחר ועליו חיילים רוסיים ששועבדו על ידי הנאצים ימ"ש. ואף להם לא הביאו הרשעים מאכלם כדי שביעה כי אם קומבו קטן ובראותם את כל הרשע הרב לצד הבחור פנו אליו וביקשו מעמו מעט מכל אלה. אמר להם הבחור מי שיטה ידו לחפור לי כאן בור עמוק יקבל מהפירות. החיילים שהיו בעלי כוח ואף היו להם כלים המתאימים לכך נעמדו ברוב אונים ואמץ כוח והחלו לחפור במהרה בור עמוק ברצונם להזין נפשם מהפירות והירקות. וכך בתוך שעה קלה כבר היה הבור חפור, נתן להם הבחור את הפירות ושלחם לנפשם.

כעבור זמן מה בא הרשע לבדוק אם הצליח לחפור הבור. והנה נוכח לדעת שבפחות מג' שעות סיים הבחור את המלאכה. נענה אותו רשע ואמר ידעתי גם ידעתי שאלוקים שומר עליכם ומגן בעדכם. אך לא ידעתי עד כמה.... ובהזו הסכים לו לחזור לעבודתו במטבח.

אחר גמר המלחמה עלה היהודי להתיישב בארץ ישראל. ואף גם שם מזונותיו היו מצויין לו תדור בהרחבה גדולה והשיא את כל צאצאיו בנקל ובריוח, והכל מכוח הזהירות ב'ברכת המזון' (מתוך אוצר הפרשה מסדרת ספרי ידי כהן שעתידי לצאת בקרוב ב"ה לרה"ג ר' יוסף דוד כהן שליט"א).

מוסר עם סיפור

סגירת הכביש שהביא ישועה

בפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ מוּבָא: "וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה ה' אֱלֹקֶיךָ שָׂאל מֵעַמְּךָ פִּי אִם לִירָאָה אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ..." הקב"ה מְבַקֵּשׁ מֵאֵתְנוּ יְרָאת שְׁמַיִם, פְּרוּשׁ הַדְּבָר אֲכַפְתִּיזִית מְקַבֵּד שְׁמַיִם, רְגִישוּת לְכָל דָּבָר שֶׁבְקִדְשָׁה וְעוֹד וְעוֹד. וּבִפְרָט בְּעֶצְמוֹם שֶׁל יָמֵי בֵּין הַזְּמַנִּים צְרִיכִים לְהוֹסִיף גְּדִירֵים בְּיָרֵאת שְׁמַיִם, לְהִשָּׁיֵם לֵב לֹא לְקִנּוּת בְּמִקוֹם שְׂמִיחָלל שֶׁבֵּת, לֹא לְהִסְתַּוֵּב בְּמִקוּמוֹת שְׂאִינִם לְרוּחַ הַיְהוּדוּת. סֵפֶר הַרֵב גּוֹאֵל אֱלֹקֶרֶיף שֶׁלִּיט"א שְׁהִיָּה יְהוּדִי בְּרָחוּב חֶבְרוֹן בְּגִנֵּי בְּרַק שְׁהִיָּה

חֶשׁוֹן בְּגִינֵים ל"ע ול"א, שְׁשֻׁמֵשׁ כְּאֶחָרַי תְּחַזְקוּהָ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה בְּגִנֵּי בְּרַק, בְּרָחוּב בּוּ הוּא מִתְגוֹרֵר הִיּוּ נוֹסְעוֹת מְכוּנִיּוֹת בְּשֶׁבֶת בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם רְבוֹת רח"ל. בְּגִנֵּי הַזּוֹג פְּנוּ אֶל הַעִירִיָּה, וּבְקִשׁוֹ לְהִבִּין מִדּוֹעַ לֹא חוֹסְמִים אֵת הַרְחֹב שֶׁלָּהֶם מִתְנוּעַת פְּלִי רֵכֶב בְּשֶׁבֶת, הַתְּשׁוּבָה שֶׁקָּבְלוּ הִיא שְׂמִיחָיָה חֲקִית אֵין הַתֵּר לְסַגֵּר אֵת הַרְחֹב עַד שֶׁכָּל הַדְּרִיָּים שׁוֹל הַרְחֹב יִחְתְּמוּ עַל הַסְּמָתָם לְשׁוּנֵי הַמִּיחָל. אֲךָ דָּא עָקָא שְׂרַבִּים מִתּוֹשְׁבֵי הַרְחֹב הִיּוּ אֲנָשִׁים שְׁלֹא שְׁמָרוּ עַל הַתּוֹרָה בְּדַקְדוּקִיָּה. בְּגִנֵּי הַזּוֹג כְּפָאָבוּ אֵת כָּאֵב הַשֶּׁבֶת, וְכָאֵב אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, וּפְתַחוּ בְּמִבְצָע

המשך בעמוד האחרון

המסר מוסר עם סיפור

וכעת עליהם לפתח במלאכה כאלו לא עשו דבר. אולם בני הזוג הבינו שזו עצת ה'צור. הם הלכו והתחיימו שנית את כל הדיירים, וכאן התחילו במסע אצל הדיירים החדשים. לא אמרו נוֹאש.

לבסוף לאחר מאמצים מחדשים עלה בידי בני הזוג להביא לסגירת הרחוב, שקל דיירי הצטרפו לעצומה לכבוד השבת. זמן קצר לאחר שהצליחו בני הזוג להביא את כל החתימות, ולסגור את הכביש, זכו לבן ובת, ועליהם אפשר להליץ 'השומר שבת הבן עם הבת' בעת זקנותם שהוא בגיל ששים ואשתו בת חמשים פלוס.

הדבר מבהיל, מי שאזכפת לו מלבד שמים הקב"ה דואג לכבוד שלו, לכן הבקו ונגביר בתוכנו את היראת שמים ונזכה גם לשפע גדול אכ"ר.

החתימת דיירי הרחוב, במשך שלוש שנים עברו מבית לבית ובקשו התחננו הפצירו, והצליחו לשכנע את רב הדיירים, אבל היו כמה סרבנים קשים למדי, ונסו בני הזוג לדבר על לבם, שנכון תהנה בשבת רחוק מעט אבל שנה השקט ובשביילנו זה צפור נפשונו וכו' ובהקד ה' עצום הצליחו לשכנע והשיגו את כל החתימות.

לאחר שלוש שנים של עבודה מאמצת הגיעו בני הזוג למשרדי העירייה שמחים ומאשרים, קשידיהם המסמך עליו חתומים כל תושבי הרחוב, שהצטרפו כאיש אחד בלב אחד לעצומה למען השבת. וכאן נכונה להם אכזבה מרה... מאחר וחלק מן החתימות הם מלפני שלוש שנים וחלקם הלכו לעולמם וחלקם עזבו ופג תקפו ויש צורך להחתיים את הדיירים מחדש.

איזה מפח נפש! במשך שלוש שנים הם השקיעו מחשבה, זמן ומאמצים,

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

"ישבה אני את המתים" וגו' (קהלת ד' ב')

נשאלתי מיהודי יקר ומתוק, ששמיעת קו שמירת הלשון אצלו כמו חק, שפעם שמע אדם בשעת כעס שביזה ואמר דברי שקר על מת, והוא יודע שכל מה שאמר אינו אמת, ושאל האם עבר אותו כועס על איסור, או כיון שנפטר אז נגמר הסיפור?

כותב החפץ חיים (כלל ח' הלכה ט') שאסור לבזות ולחרף את המתים, ושיש על זה חרם קדמונים. ולכן אסור להוציא לעז ושם רע על המתים, אפילו אם הם לא תלמידי חכמים, וכל שכן שאסור לבזות תלמיד חכם שנפטר, ואם נכשל ימחר לעשות תשובה פן יהי מאוחר.

וכותב המשנה ברורה (סי' תר"ו ס"ק י"ד) שאם חירף את הנפטר רק לאחר מיתתו, אין צריך לעלות לקברו לבקש מחילתו. אלא יעשה זאת באותו מקום שעליו דיבר, ויקבל על עצמו שלא יעשה זאת לעולם יותר. ומכל מקום צריך לעשות תשובה שעבר על חרם קדמונים, שאסור לדבר על המתים. ע"כ. ואיסור לבזות תלמיד חכם הוא אפילו אם מבזה את התלמיד חכם בעצמו, וכל שכן אם מבזה את דברי תורתו (חפץ חיים שם).

והמשך אותו יהודי מתוק ושאל, האם האיסור הוא רק כאשר מוציא על המתים שם רע, או שעל המתים אסור גם לדבר לשון הרע. כלומר האם האיסור רק שאומר עליהם דברי שקר וכזב, או גם שאומר גנאי של אמת יש את הלאו, של איסור לשון הרע, שזה דבר נורא.

וזה מה שאמרתי להשיב, שפוסק הרב אלישיב, על פי מסקנת הגמ' במסכת ברכות (י"ט ע"א), ושכך צריך להורות, שכיון שהמתים יודעים מה שמספרים בעולם, גם בהם שייך את העוון הגדול מכולם. וכך פוסק רבי חיים קנייבסקי זכר צדיק וקדוש לברכה, שכך היא ההלכה, שאיסור לשון הרע נוהג גם במי שמדבר על המתים, ושדגם בזה הוא בחרם הקדמונים. וכן דעת הרב נסים קרליץ בספרו חוט שני, ואין בזה חילוק בין עשיר לעני.

נזכה להזהר ולהשמר בכבוד המת, ולדבוק תמיד במידת האמת.

ניתן לשמוע היוזק קצר (ברקה והוצי) מדי יום ביזמו בשמירת הלשון בטל: 069-2222-0777 שלושה 3 ואחד כן הקש 1. כמו כן ניתן לקבל הומר (מוזרה) ליוכי הרכים בשמירת הלשון בטל. 052-768-3816.

פניני הדף היומי

מאת הרה"ג ר' ירון מרדכי זכאי שליט"א

לפתוח ולסיים בדבר טוב

לא מקדים איניש פורענותא לנפשיה (גיטין דף עה:): בסוגיתנו אנו למדים לגבי אדם שעומד למות ורוצה לתת טג לאשתו ועושה תנאי שאם לא ימות לא יהיה גט ואם ימות יהיה גט והטעם שהוא מתחיל את התנאי שימשיך לחיות משום שאדם לא רוצה להקדים אפשרות של פורענות דהיינו שהוא ימות, וכן אנו מוצאים שנפסק בשולחן ערוך (סימן קלח סעיף א) לגבי קריאה בספר תורה שצריך לכוון תמיד לפתוח בדבר טוב ולסיים בדבר טוב, וכעין זה כתב בספר לקט יושר כשאומרים בתפילת מוסף בראש השנה ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום צריך להפוך את הנוסח ולומר איזו לשלום ואיזו לחרב איזו לשלום ואיזו לרעב כדי שיתחיל בדבר טוב, וגם החתם סופר בחידושו על הש"ס ביאר שמסכת גיטין אינה פותחת בפרק המגרש את אשתו משום שאין פותחין בדבר שאינו טוב שמגרש אשתו משום קטטה, אלא פותחת בצרף שמביא גט לאישה שנמצאת בארץ ישראל שבעלה נמצא בחו"ל לטובת האישה שלא תהא עגונה.

והנה כמו שצריך לפתוח בדבר טוב כן צריך לסיים בדבר טוב.

והגאון רבינו יוסף חיים בספרו שו"ת פעלים (חלק ד סימן מב) השיב לגבי מי שקורא שתיים מקרא ואחד תרגום בפרשת במדבר שמסיימת בפסוק, "ולא יבואו לראות כבלע את הקודש ומתו" שהוא לכאורה דבר רע ואין לסיים בדבר רע, ולכן כתב עצה שיוסיף לקרוא פסוק נוסף מפרשת נשא שלאחריה, וכן כתב לגבי קריאת הפטרה שמסיימת בדבר רע כמו הפטרה של פרשת מצורע שמסיימת במילים וירמסוהו וימות, שיוסיף פסוק נוסף ומטעם זה ביאר מדוע בהפטרות שבת הגדול אנו קוראים שוב את הפסוק הנה אנוכי שולח לכם את אליהו הנביא בשביל שלא לסיים בדבר רע, ואף כשאנו קוראים בתורה בציבור לא מוסיפים פסוק ביאר הרב משום שאנו מברכים ברכה אחרונה אחרי קריאת התורה או ההפטרה וממילא היא נחשבת כסיום, ואין כאן משום מסיים בדבר רע, וכן אנו מוצאים בסיומים של מסכתות מועד קטן ונידה שנוספו פסוקים או מאמרים שאינם קשורים למסכת בכדי לסיים בדבר טוב.

שבת שלום

המעוניין לרכוש את הדיסק אונקי על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

שותפים!
בשעה טובה קיבלנו היתר
לעוד שתי קומות

ולכם יש אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

צרו קשר:
03-8000770

הוציא להוות שותף
באחוקת תורה של
למעלה מ-120 אברכים?

בית המדרש "יביע אומר" בבני ברק מציע לכם שותפות גם באחוקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות.

בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

לפרטים חייגו:
03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה